

5 - Forslag

Forslag nr. 1 - Hovedparole 1. mai for LO i Vestoppland

ARBEIDSLIVET MÅ ENDRES - IKKE PENSJONSALDEREN!

VELFERD LEVERES LOKALT - STYRK KOMMUNEØKONOMIEN!

TRYGGHET - STOPP FOLKEMORDET I GAZA!

Styrets innstilling: Forslaget til hovedparole vedtas.

Forslag nr. 2 - Kontingent

Forslag fra styret på å øke kontingenten

Kontingenten har stått stille siden 2018, og er flat. Der medlemsforeningenes kontingent øker med lønnsveksten, står LO i Vestopplands kontingentinntekter stille, samtidig som prisene stiger. Fra 2018 og til nå, har prisstigningen vært på over 20 %. En økning på 15 øre per yrkesaktive medlem per uke, vil være en økning på 17,7 %. Vi er en lokalavdeling med høy aktivitet, og ambisjoner. Hvis vi skal ha muligheten til å løse de oppgaver som ligger på oss, er vi nødt til å ha en solid økonomi. Med 12 750 medlemmer vil vi få kontingentinntekter 663 000,- kr per år, ved *full* årsvirkning, en økning på ca. 100 000,- kr

Regneeksempler for foreningene, økning basert på medlemstall:

100 medlemmer: 780,- kr

300 medlemmer: 2 340,- kr

500 medlemmer: 3 900,- kr

1000 medlemmer: 7 800,- kr

1500 medlemmer: 11 700,- kr

Styrets innstilling: Kontingenten økes til 1 kr per yrkesaktivt medlem per uke, gjeldende fra andre tertial 2024.

Forslag nr. 3 - Uttalelse: Arbeidslivet må endres - ikke pensjonsalderen!

I 2011, da pensjonsreformen ble vedtatt, innførtes noe som kalles for levealdersjustering. Dette er kort fortalt en justering av pensjonen, ut fra når det er tenkt at ditt årskull skal dø. Siden levealderen øker, er tanken bak at man må jobbe lengre for å få like mye i pensjon som årskullene før. I år ble det inngått et

pensjonsforlik, der sju partier er enige i at pensjonsalderen skal øke. Dette er en konsekvens av at levealdersjusteringen ble innført med pensjonsreformen.

Etter denne endringen, har pensjonssystemet blitt grunnleggende endret fra å være en kollektiv og solidarisk ordning, til å bli i hovedsak individuelt innrettet.

De som rammes hardest av det nye pensjonssystemet er de som starter tidlig i arbeidslivet, de som har fysisk eller psykisk belastende jobber eller har lav lønn. Felles for disse er at de ofte må gi seg i arbeidslivet før pensjonsalder og mange avslutter arbeidslivet som uføre. De som har sine arbeidsføre år tidligere i livet blir hardere rammet enn de som begynner å arbeide senere. LO i Vestoppland er bekymret for rekrutteringen til yrkesfagene, ved heving av pensjonsalderen.

Levealdersjusteringen er den styrende mekanismen i pensjonsreformen, og dette betyr at kravet til å stå lenge i jobb øker for hvert årskull, jo yngre du er, jo vanskeligere vil det bli å få en pensjon å leve av. Arbeidsgiverne møter ingen krav i pensjonsreformen, det er ingen krav om tilrettelegging for å sikre at folk ikke jobber helsa av seg, det er ingen økonomisk straff for å produsere helseplager og uførhet blant egne ansatte. Men regjeringen mener dette ikke er nok. Nå vil de gjøre pensjonsalderen avhengig av fødselsår. Hver årgang av pensjonister skal måtte vente en til to måneder lenger enn forrige årskull. Det skal skje både med aldersgrensa på 67 år og aldersgrensa på 62 år. Vi vet at mange så vidt klarer å stå i arbeid til fylte 62 år i dag. De vil nå bli presset over på den lange og tunge veien til uføretrygd.

Når vi også vet at det er klasseforskjeller på hvor lenge vi klarer å jobbe, så oppleves denne endringen som svært arbeiderfiendtlig. Det er uforståelig at arbeidstakernes organisasjoner godtar heving av pensjonsalderen. Vi har ikke tro på at en såkalt "sliterordning", og en utredning av hvordan man skal gjøre arbeidslivet mindre tøft, vil ha så mye å si.

LO i Vestoppland har ikke gitt opp kampen mot et usolidarisk pensjonssystem. Vi mener at heving av pensjonsalderen er et angrep på arbeidsfolk.

LO i Vestoppland vil ha et trygt, solidarisk og rettferdig pensjonssystem, som omfordeler fra de som har mest, til de som har minst, og som sørger for at alle våre medlemmer kan få en verdig avgang og mange gode år som pensjonister. Slik formålet med folketrygden var ment.

Styrets innstilling: Vedtas.

Forslag nr. 4 Uttalelse: Velferden leveres lokalt – styrk kommuneøkonomien!

Norge har vært annerledeslandet - kjent for et sterkt fellesskap, solidaritet og et godt utviklet demokrati. Skal vi fortsatt ha en offentlig allmenn velferd, eller skal hver og en være nødt til å kjøpe oss tjenester i framtida? Dette bekymrer oss i LO i Vestoppland.

Stadig dårligere kommuneøkonomi er en trussel mot velferdsstaten, og den norske modellen. En god kommuneøkonomi er viktig i kampen mot fattigdom.

Kommuneøkonomien er avgjørende for hvor gode tjenester innbyggerne mottar. Handlingsrommet til skattesvake kommuner er begrenset, og dette gir seg utslag i dårligere offentlige tjenester. Når stadig flere oppgaver overføres til kommunene, uten tilstrekkelig finansiering av oppgavene, går dette ut over andre tjenester i kommunene. Inntektssystemet skulle bidra til et likeverdig tjenestetilbud. Kommunale tjenester har ulike kostnader i ulike kommuner. Mye avhenger av innbyggersammensetning og geografi. Kostnadsnøkkelen skulle bidra til en omfordeling av rammetilskudd mellom kommuner som er rimelig å drive, og over til de som er dyrere å drive.

Det virker ikke som om dette har lyktes helt. Vi ser at kommunesektoren fortsatt er underfinansiert, og vi trenger en mer rettferdig økonomisk rammefordeling som ivaretar offentlig sektor og dermed alle våre kommuner og landets innbyggere. Velferdsstaten er under press fra mange hold. Folk er ikke så fornøyde med å betale skatter og avgifter når de ser at dette ikke fører til bedre tjenester.

Kommunene er den desidert største arbeidsgiveren i landet, og hver femte arbeider her i landet er ansatt i kommunal sektor, men hvordan står det egentlig til? Offentlig sektor har sine svakheter. Den er dominert av mye deltid som for det meste gjelder kvinner i lavtlønnsyrker. Kommunene sliter med høyt sykefravær, mye overtidsbruk og stadige kutt som går på bekostning av ansattes muligheter til faste hele stillinger, men også manglende kompetanseheving. Dette blir en ond sirkel som er vanskelig å komme ut av. Den demografiske utviklingen er heller ikke særlig lystbetont med tanke på at vi kommer til å bli færre yrkesaktive og flere tjenestemottakere de nærmeste årene.

Det finnes ingen eldrebølge, men en varig samfunnsutvikling som tilsier at vi må tenke nytt for å møte morgendagens behov for arbeidskraft.

LO i Vestoppland ønsker å opprettholde og videreutvikle den norske samfunnsmodellen, men vi ser at utfordringene står i kø. Vi ser at flere kommuner velger den enkleste utveg som er å benytte seg av bemanningsbyråer. Dette suger penger ut av kommunekassa. Kommunene beveger seg mer og mer over fra

forvaltningsmodellen og over på bedriftsøkonomiske prinsipper. Dette er en trussel mot det organiserte arbeidslivet. Dette åpner vegen for flere private aktører inn i offentlig sektor, mer konkurranseutsetting og sentralisering.

På bakgrunn av sulteforing av kommunene, dukker nå diskusjonen om kommunesammenslåing opp igjen på agendaen. Dette jobbet LO i Vestoppland mot i 2016 da vi hadde folkeavstemning, og vi mener fortsatt det er feil medisin, når sykdommen er dårlig kommuneøkonomi. En sammenslåing vil svekke lokaldemokratiet, og offentlige tjenester vil bli vesentlig mer attraktive for velferdsprofitører.

LO i Vestoppland etterlyser herved regjeringen sin satsning på tillitsreformen. Hvor ble den av? De fleste kommunalt ansatte lever med målstyring, dokumentasjonsplikt og rapportering. Vi ønsker en styring av kommunal sektor som skal baseres på tillit, medbestemmelse, kompetanse- og tjenesteutvikling.

Styrets innstilling: Vedtas

Forslag nr. 5 - Uttalelse: Stopp folkemordet i Gaza!

Et halvt år har gått siden Hamas angrep Israel, og krigen i Gaza startet. På dette halve året er over 30 000 mennesker drept, og over 70 000 mennesker er skadet. 70 % av de som er drept eller skadet i Gaza er kvinner og barn. Det er ingen som er igjen i Gaza som ikke er berørt av det brutale angrepet Israel fortsetter med.

Vi er vitne til ufattelig død og ødeleggelse. Nesten alle i Gaza er nå på flukt. Hendelsene det siste halve året har ført til en forferdelig humanitær katastrofe, og verden kan ikke vente lenger med å handle. Situasjonen i Gaza blir mer prekær for hver dag. I tillegg til konstante bombing og luftangrep, truer sult og sykdom det traumatiserte folket. Sykehus blir bombet, mennesker som står i matkø blir bombet og hjelpearbeidere og helsepersonell dreptes.

Dette kan ikke få lov å fortsette.

Sør-Afrika har anklaget Israel for folkemord, og saken er under behandling i den internasjonale menneskerettighetsdomstolen. Menneskeverdet til de som lever i Gaza er under sterkt angrep, og angrepene får gå ustraffet. Land som fortsetter å la Israel angripe Palestina svikter ikke bare palestinerne, men også sine egne lover og verdier, og bidrar til en økt polarisering mellom øst og vest.

Okkupasjonsmakta prøver å gjøre Gaza ubeboelig, et klassisk eksempel på etnisk rensing. Hvor mange palestinske liv må gå tapt før verden anerkjenner at det foregår et folkemord? Dette er det første folkemordet i historien som blir livestreamet!

Det internasjonale samfunnet må mobilisere, og kreve umiddelbar våpenhvile! Vi må bevare menneskeliv fremfor alt annet!

Vi krever umiddelbar våpenhvile, at tilstrekkelig nødhjelp slipper inn. Vi krever beskyttelse av sivile liv og livene til helsearbeidere, og ikke minst så krever vi at Norge gjør mer!

LO i Vestoppland støtter det palestinske folket, og opprettelsen av en selvstendig palestinsk stat.

Styrets innstilling: Vedtas

Forslag nr. 6 - Uttalelse: "Rettferdig, grønn omstilling"

LO i Vestoppland anerkjenner at vi som samfunn skal gjennom en viktig og nødvendig grønn omstilling. For å få til dette, vil det kreve mer fornybar kraft, mye mer energieffektivisering og kraftig prioritering. Samtidig må det være tid til grundig refleksjon rundt retningsvalg, og hva som faktisk skal oppnås.

Vi aksepterer ikke en sjokkdoktrine som medfører varige inngrep i vår natur og velferd - vi føler at vi er i ferd med å bli lurt av spekulanter som misbruker det grønne skiftet. Vi er ikke med på at naturødeleggende og arealkrevende vindkraftutbygging løser framtidige behov. Men det kan skape varige problemer.

Per nå har vi et solid kraftoverskudd i Innlandet, og på de fleste områder (industri, tjenesteytende næring, jordbruk og husholdninger) ser vi energieffektivisering og reduksjon i strømforbruk. Med ett unntak: Fritidsboliger. Det kan ikke være slik at størrelsen på lommeboka skal tilsi at man kan forbruke så mye man måtte ønske av en mulig knapphetsvare som strøm. En slik utvikling stiller vi oss ikke bak. Vi mener en rettferdig fordelingspolitikk må gjelde hele samfunnet, også adgangen til vår felles infrastruktur - krafta.

Måten å møte det framtidige kraftbehovet på må skje gjennom en planmessig tilnærming. Verdier og velferd skal først og fremst skapes gjennom bruken av kraft, og ikke gjennom salg. Tildeling av kraft må skje gjennom politisk regulering og vurdering av samfunnsnytte og sysselsettingseffekt. Lavhengende frukter som oppgradering av vannkraftverk, må realiseres. Utbygging av kraft må også skje basert på samme

kriterier, med tillegg av naturhensyn. For å hindre sløsing og energitap, må nett og trafostasjoner oppgraderes. Også dette vil kreve naturinngrep, som må skje så skånsomt som mulig. Vi må slutte å eksportere store mengder kraft, som fører til strømtransport over store avstander, med tilhørende svinn av kraft i ledningsnettet.

Det gjelder å skynde seg langsomt - mer fornuft, raskere. Da snakker vi balansekunst.

Styrets innstilling: Vedtas